EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 18.12.2020
COM(2020) 813 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om hur den ordning fungerar som inrättats genom rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder

{SWD(2020) 340 final}

Inledning

1. Rättvis beskattning är en central del i den *handlingsplan för en rättvis och enkel beskattning* som kommissionen nyligen antagit till stöd för återhämtningsstrategin.[1] Alla förväntas betala sin skäliga skatteandel. Om skatterna inte betalas måste skattemyndigheterna vidta indrivningsåtgärder för att uppbära skatten. Skattemyndigheternas befogenheter är dock begränsade till deras nationella territorium. De kan inte vidta indrivningsåtgärder i andra länder, trots att skattskyldiga kan ha flyttat utomlands eller kanske har tillgångar i andra länder. Därför har EU antagit lagstiftning enligt vilken EU:s medlemsstater får ge varandra ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter och andra fordringar enligt definitionen i artikel 2 i direktivet.

   Hur detta bistånd för indrivning fungerar illustreras i följande exempel: En person betalar inte sina skatteskulder i medlemsstat A. Han eller hon flyttar till medlemsstat B men äger även egendom i medlemsstat C. Då kan skattemyndigheten i medlemsstat A be skattemyndigheten i medlemsstaterna B och C om hjälp att driva in de skattefordringar som medlemsstat A har.

   På så sätt bidrar ömsesidigt bistånd för indrivning till att garantera rättvisa och icke-diskriminering i fråga om skatter. Det bidrar till att garantera att alla betalar sina skatter och det hjälper till att förebygga skattebedrägerier och budgetförluster för medlemsstaterna och för EU.

2. I denna rapport presenteras **uppföljningen av kommissionens rapport COM(2017)778**[2] av den 18 december 2017 till Europaparlamentet och rådet om hur den ordning fungerar som inrättats genom rådets direktiv 2010/24/EU[3] av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder. Enligt artikel 27.3 i direktivet ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet vart femte år lämna en rapport om hur den ordning som inrättas genom direktivet fungerar. Denna rapport är den andra inom ramen för det nya direktivet och omfattar perioden 2017–2019.

3. I linje med slutsatserna i den föregående rapporten har följande **åtgärder fastställts**:
   1) Insamlingen av statistiska uppgifter om användningen av bistånd för indrivning av skatt bör förbättras, mot bakgrund av en mer detaljerad utvärdering av hur effektivt och ändamålsenligt det ömsesidiga biståndet för indrivning är, med beaktande av behovet av att undvika eller begränsa ytterligare arbetsbelastning för de nationella skattemyndigheterna. Särskild uppmärksamhet bör också ägnas åt kopplingen mellan arbetsbördan för inkommande begäranden om bistånd och de administrativa resurser som används i den anmodade medlemsstaten.
   2) Problem som hindrar ett smidigt fungerande ömsesidigt bistånd för indrivning bör undersökas i enskilda medlemsstater, mot bakgrund av rekommendationer eller andra åtgärder för att ta itu med dessa frågor.

---

1 Åtgärd 14 i denna handlingsplan, https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2020_tax_package_tax_action_plan_en.pdf.

2 Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om hur den ordning fungerar som inrättats genom rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder.

3 Rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder, EUT L 84/1 av den 31 mars 2010.

3) Behov av och sätt att förbättra hur systemet med bistånd för skatteindrivning fungerar på EU-nivå bör undersökas.
4) Kunskaperna och medvetenheten om lagstiftningen om ömsesidigt bistånd för indrivning bör utvecklas, både hos nationella skattemyndigheter och skattebetalare.
5) Möjligheter och sätt att främja och underlätta bistånd för indrivning med tredjeländer bör undersökas, med beaktande av EU:s behörighet och prioriteringar.

4. När det gäller de tre första åtgärdspunkterna har ytterligare analyser gjorts av Fiscalis projektgrupp 110, i vilken 13 medlemsstater[4] deltog. Synpunkter inhämtades också från de andra medlemsstaterna, särskilt när det gäller problem som uppstått på nationell nivå.

5. I denna rapport presenteras uppföljningsåtgärder och ett antal rekommendationer för ytterligare förbättringar.

1. Första åtgärdspunkten: Förbättra och automatisera insamlingen av statistiska uppgifter

6. De **indrivna belopp** som rapporterats av de sökande medlemsstaterna och de anmodade medlemsstaterna skiljer sig något åt för perioden 2017–2019.

Tabell 1: översikt över de belopp som drivits in (2017–2019)

	Indrivna på begäran av andra medlemsstater, före avdrag för egna kostnader (rapporterade av de anmodade medlemsstaterna)	Indrivna via begäranden till andra medlemsstater (rapporterade av de sökande medlemsstaterna)
	i EUR	*i EUR*
2017	103 536 690	159 544 517
2018	86 099 511	127 517 949
2019	93 304 732	106 391 930

Ovanstående uppgifter visar att mellan 283 miljoner euro och 393 miljoner euro drevs in under treårsperioden.

Beloppen i de vänstra och högra kolumnerna i tabellen ovan behöver inte exakt stämma överens. Beloppen i den vänstra kolumnen avser indrivna belopp före avdrag för den anmodade medlemsstatens kostnader (vilket normalt skulle leda till ett högre belopp i den vänstra kolumnen), och vissa skulder kan betalas direkt till den sökande medlemsstaten (vilket leder till ett högre belopp i den högra kolumnen). Skillnaderna mellan kolumnerna är dock betydande, särskilt under 2017, även om avvikelserna mellan de rapporterade beloppen minskar från år till år. Oberoende av denna förbättring väcker detta frågor om statistikens riktighet.

Avvikelser finns också i antalet framställningar om bistånd som rapporterats av medlemsstaterna (se avsnitt 1.1 i det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer denna rapport för mer information om antalet framställningar om bistånd).

[4] Representerade medlemsstater i Fiscalis projektgrupp 110: Bulgarien, Tyskland, Estland, Grekland, Spanien, Litauen, Ungern, Österrike, Polen, Rumänien, Slovenien, Slovakien och Finland.

7. Övergången till **automatiserad insamling av statistiska** uppgifter kommer att **öka tillförlitligheten** för de statistiska uppgifter som rapporteras av medlemsstaterna. Det kommer också att minska den administrativa bördan för medlemsstaterna.

8. Automatisk insamling av statistik kommer dessutom att göra det möjligt för medlemsstaterna att samla in **mer relevant information** om deras faktiska resultat i fråga om bistånd för indrivning av skatt.

   Expertgruppen för indrivning har redan diskuterat möjligheten för medlemsstaterna att utvidga insamlingen av statistiska uppgifter – på ett automatiserat sätt – till följande delar:
   - Typen av svar på begäranden om indrivning, med uppgift om begärans användbarhet och möjligheterna att verkställa indrivningen.
   - Antalet situationer där begäranden revideras av den sökande medlemsstaten till följd av korrigeringar, tvister, (partiella) betalningar osv.
   - Tidsangivelser för bekräftelserna om mottagande av begäranden om bistånd och för de första svaren på begäranden om bistånd.
   - Antalet begäranden om indrivning av mervärdesskatt som ska göras av den anmodade staten (om den åtgärd som begärs av den staten är begränsad till utmätning av det berörda beloppet för återbetalning av mervärdesskatt).

   Kommissionen förväntar sig att denna ytterligare information kommer att bidra till att förbättra utvärderingen av arbetet och bättre visa de ansträngningar som gjorts av de anmodade och sökande medlemsstaterna.

9. Den automatiserade insamlingen av ovannämnda statistiska uppgifter kräver viss ytterligare it-utveckling som normalt ska vara klar under 2021, så att den automatiserade insamlingen av statistiken kan tillämpas fullt ut av medlemsstaterna för begäranden och svar som skickas från och med 2022.

2. Andra åtgärdspunkten: Förbättra lagstiftning och praxis på nationell nivå

10. Det finns olika situationer där indrivningen och verkställandet av begäranden om bistånd för indrivning bör förbättras på nationell nivå:

    1a) **Fall där inget svar ges**, vilket visar tydlig brist på samarbetsvilja. Här ingår fall där de anmodade myndigheterna inte bekräftar mottagandet av begäran om bistånd eller inte lämnar några ytterligare svar på begäran.

    Dessa situationer påverkar det ömsesidiga förtroende som är grundläggande i samband med bistånd för indrivning av skatt.

    1b) Andra situationer där samarbetet brister på grund av **otillräcklig eller otydlig information och kommunikationsproblem**. Det kan till exempel handla om situationer där de sökande myndigheterna inte tillhandahåller tydlig information om sina begäranden (t.ex. otillräcklig eller ingen motivering till en begäran om indrivning av en gammal fordran, avsaknad av förklaring av den information som ligger till grund för begäran, även om denna information skulle vara användbar för

verkställandet av begäran) eller om att de anmodade myndigheterna inte ger tydlig information om de åtgärder som vidtagits i den anmodade medlemsstaten och/eller om de problem som hindrar eller försvårar verkställandet av begäran om bistånd.

Dessa situationer påverkar ändamålsenligheten och effektiviteten i biståndet för indrivning av skatt. Otydliga begäranden och svar medför en onödig ytterligare administrativ börda för de berörda myndigheterna. Osäkerheten gör det också svårare för den sökande medlemsstaten att fatta beslut om ytterligare åtgärder (t.ex. åtgärder för att inleda insolvensförfaranden eller för att avbryta eller skjuta upp preskriptionstiden).

2a) **Felaktigt införlivande av indrivningsdirektivet**: situationer där direktiv 2010/24 inte har införlivats korrekt i den anmodade medlemsstatens lagstiftning och/eller administrativa praxis eller situationer som rör felaktig tolkning av direktivet (se avsnitten 2.2.1–2.2.4 i det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer denna rapport).

Dessa situationer utgör ett allvarligt hinder för ett välfungerande system med bistånd för skatteindrivning. De skapar onödig förvirring som ibland leder till ytterligare feltolkningar och ömsesidiga missförstånd.

2b) **Otillräcklig nationell lagstiftning eller praxis**: situationer där den rättsliga ramen eller praxis i den anmodade medlemsstaten inte lämpar sig för att ge bistånd för indrivning till andra medlemsstater (se avsnitt 2.2.5 i det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer denna rapport).

Om den nationella lagstiftningen eller nationell praxis inte är tillräckligt utvecklad och anpassad till behoven av internationellt bistånd för indrivning kan biståndet för indrivning inte fungera ordentligt. Sådana situationer kan vara direkt eller indirekt diskriminerande och ha negativa konsekvenser för skatteuppbörden och den inre marknadens funktion.

11. I allmänhet kan slutsatsen dras att medlemsstaterna måste sätta in tillräckligt med personal och it-infrastruktur för att kunna hantera inkommande begäranden om bistånd för indrivning, och att nationella regler och administrativ praxis måste utvecklas för att ett aktivt och effektivt bistånd för indrivning ska kunna tillhandahållas.

12. Kommissionen har för avsikt att noga följa upp de rapporterade problemen. Alla berörda medlemsstater har uppmanats att lämna synpunkter och vid behov lägga fram sina uppföljningsåtgärder. Kommissionen håller för närvarande på att utvärdera dessa frågor, vilket i vissa fall kan leda till att överträdelseförfaranden inleds vid felaktig tillämpning av indrivningsdirektivet.

3. Tredje åtgärdspunkten: Bättre fungerande bistånd för indrivning på EU-nivå

13. I kommissionens rapport COM(2017)778 drogs slutsatsen att man kan överväga att förbättra olika rättsliga och tekniska aspekter av hur EU:s system med bistånd för skatteindrivning fungerar (se avsnitt 4.3 i den rapporten).

14. Vissa idéer för att förbättra EU-ramen togs upp av medlemsstaterna i samband med den utvärdering som ägde rum 2017.[5] Fiscalis projektgrupp 110 har gjort vissa ytterligare analyser av ett antal förslag för att förbättra effektiviteten i arrangemangen avseende bistånd för indrivning. I översikten nedan presenteras de viktigaste inslagen.

15. Ett stort problem rör **utbytet av upplysningar**. Detta skulle kunna bli bättre om exempelvis
    - större flexibilitet tillåts när det gäller användningen av formuläret för begäran om utbyte av upplysningar,
    - utbytet av upplysningar utvidgas utan begäran och om snabb tillgång till upplysningar medges.

16. Tidigare tillhandahölls bistånd för indrivning endast för skatter som fanns i båda de berörda medlemsstaterna. Denna **spegelstrategi** övergavs 2010, när direktiv 2010/24 utvidgade tillämpningsområdet för fordringar till ”alla skatter och avgifter”. Spegelstrategin – som kräver en likhet mellan skatterna i den sökande medlemsstaten och den anmodade medlemsstaten – behölls dock till följande delar:
    - Vid verkställande av en begäran om **indrivning eller säkerhetsåtgärder** ska den anmodade medlemsstaten utnyttja sina befogenheter och förfaranden som är tillämpliga på samma eller, i avsaknad av detta, en liknande skatt eller avgift (med inkomstskatter som alternativ) (artikel 13.1 i direktiv 2010/24).
    - När medlemsstaterna skickar en begäran om bistånd måste de ta hänsyn till den anmodade medlemsstatens interna fördelning av befogenheter för indrivning av de särskilda kategorier av skatter för vilka bistånd för indrivning begärs. Därför skapades ett **system med 13 brevlådor**, som kan användas på olika sätt av medlemsstaterna beroende på deras interna fördelning av befogenheter för de specifika skattekategorierna.
    - När **preskriptionstider skjuts upp, avbryts eller förlängs**, eftersom hänsyn enligt artikel 19.2 i direktiv 2010/24 tas till huruvida en motsvarande verkan föreskrivs enligt båda ländernas lagstiftning.

17. **Förenkling av ovanstående regler bör övervägas**, åtminstone som ett frivilligt alternativ. Detta skulle underlätta en eventuell (frivillig) utvidgning av tillämpningsområdet till andra offentliga fordringar för vilka det för närvarande inte finns någon ram avseende bistånd för indrivning. Flera medlemsstater har vid upprepade tillfällen argumenterat för en ytterligare utvidgning av tillämpningsområdet avseende bistånd för indrivning till andra offentliga fordringar för vilka det för närvarande inte finns någon annan rättslig grund.

18. Uppmärksamhet bör också riktas mot hur **digitaliseringen av överföringar och tillgångar** hanteras, vilket bör läggas till de befintliga problemen avseende indrivning, exempelvis följande:
    - Problem gällande beslagtagande av e-bankkonton och kryptovalutor.
    - Svårigheter att driva in skatt som ska betalas av beskattningsbara personer som är etablerade i andra länder än de länder där de är verksamma (särskilt när det gäller e-handel). I detta avseende bör större uppmärksamhet ägnas åt indrivningsaspekter (bistånd) när ny skattelagstiftning utarbetas.

[5] Se kommissionens arbetsdokument SWD(2017)461 av den 18 december 2017 som åtföljer kommissionens rapport COM(2017)778, nr 6.3.2.

19. Kommissionen avser att föra ytterligare diskussioner med medlemsstaterna för att göra en djupgående analys av möjligheterna och behovet av att förstärka och underlätta ramen för bistånd för indrivning.

20. All framtida utveckling bör dock ta full hänsyn till behovet av att skydda de skattskyldigas rättigheter. Det ökande antalet tolkningsfrågor till EU-domstolen bekräftar att bistånd för indrivning enligt direktiv 2010/24 – precis som bistånd för indrivning enligt andra avtal – måste respektera de skattskyldigas rättigheter, särskilt deras rätt till försvar.

4. Fjärde åtgärdspunkten: Öka kunskaperna och medvetenheten om reglerna för ömsesidigt bistånd för indrivning

21. En av slutsatserna i kommissionens utvärderingsrapport COM(2017)778 gällde behovet av att utveckla kunskaperna och medvetenheten om lagstiftningen om ömsesidigt bistånd för indrivning.[6] Det förefaller som om problem med ömsesidigt bistånd för indrivning ofta beror på bristande förståelse av bestämmelserna i direktiv 2010/24. Att öka medvetenheten rör dessutom inte bara skattemyndigheterna utan även skattebetalarna.

22. På EU-nivå har vissa **utbildningsevenemang** redan anordnats.[7] Kommissionen planerar att organisera mer regelbunden och systematisk utbildning inom ramen för Fiscalisprogrammet för att bidra till en gemensam förståelse och medvetenhet om möjligheterna till bistånd för indrivning inom EU.

    Vid dessa utbildningsaktiviteter måste man även beakta den ökade **inverkan som utvecklingen av rättspraxis har** på området för indrivning av skatt och bistånd för indrivning.

23. Varje medlemsstat förväntas också **dela information om sin nationella lagstiftning och praxis med andra medlemsstater**. Denna information är viktig för skattemyndigheter i andra medlemsstater som vill kontrollera möjligheterna till bistånd för indrivning i andra länder. Viss nationell information finns redan tillgänglig i den gemensamma databasen CIRCABC. Kommissionen kommer att bygga upp en samordnad insats och uppmanar medlemsstaterna att uppdatera och utvidga denna nationella information.

24. Medlemsstaterna kommer också att uppmanas att **öka skattebetalarnas** medvetenhet om möjligheterna med gränsöverskridande bistånd för skatteindrivning och dess konsekvenser.

---

6 Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om hur den ordning fungerar som inrättats genom rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder.

7 Fiscalis workshoppar om användningen av elektroniska formulär för indrivning enligt den centrala applikationen (12–13 april 2018 och 19–20 april 2018) och en utbildningsworkshop för de norska skatteindrivningsmyndigheterna, efter antagandet av avtalet mellan EU och Norge om administrativt samarbete och bistånd för skatteindrivning avseende mervärdesskatt (25–27 september 2018).

5. Femte åtgärdspunkten: Undersöka möjligheter och sätt att främja och underlätta bistånd för indrivning med tredjeländer

25. År 2018 undertecknade Europeiska unionen sitt första **bilaterala avtal** om administrativt samarbete, bedrägeribekämpning och indrivning av fordringar på mervärdesskatteområdet med ett tredjeland: **Konungariket Norge**.[8]

    Avtalet mellan EU och Norge gör det möjligt för medlemsstaterna och Norge att använda e-formulären även vid bistånd för indrivning av andra skatter än mervärdesskatt.[9] Flera medlemsstater har uttryckt intresse för att utnyttja denna möjlighet. Detta skulle vara lämpligt med tanke på den automatiska översättningen av standardformulären[10], som gör det möjligt att informera de berörda personerna på det officiella språket i den anmodade staten.[11] Norge meddelade att utvärderingen av den utvidgade användningen av e-formulären kommer att göras i slutet av 2020.

26. I sina slutsatser av den 5 december 2019[12] konstaterade Europeiska unionens råd att avtalet mellan EU och Norge var ett viktigt steg i utbytet av skatteinformation med tredjeländer. Rådet betonade vikten av ett sådant samarbete mellan EU:s medlemsstater och tredjeländer i kampen mot skattebedrägeri och uppmanade kommissionen att undersöka möjligheterna till **nya avtal om ömsesidigt bistånd i fråga om mervärdesskatt och indrivning med andra tredjeländer**.

    Avtal om administrativt samarbete med tredjeländer, särskilt för att bekämpa skattebedrägeri i samband med e-handel, ingår i de initiativ som skisseras upp i kommissionens nyligen antagna handlingsplan för en rättvis och enkel beskattning till stöd för återhämtningsstrategin.[13]

27. Bestämmelser om bistånd för indrivning, bevarande av möjligheten att använda den nuvarande ramen för pågående **ärenden med Förenade kungariket** avseende bistånd för indrivning, har förts in i utträdesavtalet.[14]

    Europeiska unionens råd bemyndigade också Europeiska kommissionen att inleda förhandlingar om ett nytt partnerskap med Förenade kungariket.[15] Det planerade partnerskapet omfattar bland annat administrativt samarbete och ömsesidigt bistånd i tull- och mervärdesskattefrågor, bland annat för utbyte av upplysningar för att bekämpa tull- och momsbedrägerier och för ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som rör skatter och tullar, i enlighet med förhandlingsdirektiven[16].

---

8 EUT L 195/1 av den 1 augusti 2018. Detta avtal trädde i kraft den 1 september 2018.

9 Artikel 40.4 i avtalet.

10 Särskilt det enhetliga delgivningsformuläret och det enhetliga dokument som medger verkställighet.

11 Skyldigheten att informera den berörda personen på ett visst språk bekräftades av EU-domstolens rättspraxis (ärende C-233/08, Kyrian, och mål C-34/17, Donnellan).

12 Punkt 15 i rådets slutsatser 14682/19 av den 5 december 2019 om Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 12/2019 *E-handel: uppbörden av moms och tullar är fortfarande problematisk i många avseenden*.

13 Åtgärd 14 i denna handlingsplan, https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2020_tax_package_tax_action_plan_en.pdf

14 Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, EUT C 384I, 12.11.2019, s. 1.

15 https://www.consilium.europa.eu/media/42737/st05870-en20.pdf

16 https://www.consilium.europa.eu/media/42736/st05870-ad01re03-en20.pdf

28. Sedan 2019 finns **elektroniska formulär för begäranden om bistånd för indrivning** (i Java-format[17]) **tillgängliga för användning med tredjeländer**. När dessa formulär ursprungligen utarbetades utformades de på ett sådant sätt att de kan användas tillsammans med andra tredjeländer.

    Ett samarbete med tredjeländer kan också övervägas för översynen av de nuvarande formulären för begäranden om bistånd för skatteindrivning från EU.

29. Slutligen har EU-expertgruppen för indrivning föreslagit att en **EU-modell för samförståndsavtal** tas fram, för bilaterala avtal med tredjeländer. På grundval av utbyte av bästa praxis skulle medlemsstaterna kunna använda denna modell för att organisera sitt bistånd för indrivning med tredjeländer, i syfte att förenkla genomförandet av sådana avtal.

6. Övergripande slutsatser och rekommendationer

30. Den **automatiserade insamlingen av statistiska uppgifter** kommer att bidra till att göra dessa uppgifter mer korrekta och minska den administrativa bördan för medlemsstaterna.

    Medlemsstaterna uppmanas att verkligen använda automatiserad insamling av statistiska uppgifter och att ta med de ytterligare insamlade uppgifterna i sina årsrapporter till kommissionen.

31. Även om de återkrävda beloppen är betydande visar de rapporterade problemen att det finns farhågor/tvivel om vissa medlemsstaters vilja eller kapacitet att tillhandahålla bistånd för indrivning. Medlemsstaterna har en juridisk skyldighet **att bistå andra medlemsstater** vid indrivningen av skattefordringar, och lämpliga åtgärder måste därför vidtas på nationell nivå för att uppfylla detta krav.

32. Varje begäran om bistånd bör följas upp på lämpligt sätt och handläggningstiden bör förkortas avsevärt. Medlemsstaterna bör avsätta **tillräckliga personalresurser, it-infrastrukturer och it-verktyg** för bistånd för skatteindrivning, så att de kan fullgöra sina biståndsskyldigheter och hantera den ständigt ökande mängden begäranden om bistånd. **Nationella regler och administrativ praxis måste utvecklas** på ett sätt som innebär att skatteindrivningsmyndigheterna kan tillhandahålla ett sådant bistånd.

    Medlemsstaterna uppmanas att organisera en intern kontroll för att säkerställa att begäranden om bistånd verkställs på ett effektivt sätt och att de anmodade myndigheterna i god tid lämnar tydlig information till de sökande myndigheterna om verkställandet av begäranden om bistånd.

    Skattemyndigheterna uppmanas att rapportera fall av bristande efterlevnad av bestämmelserna om bistånd för indrivning på lämplig nivå inom medlemsstaterna, och medlemsstaterna uppmanas att (i ett tidigare skede) rapportera dessa problem till andra

[17] När det gäller e-formulären i den centrala applikationen (eFCA) konstaterades att här krävs en it-anslutning och stöd som tillhandahålls av kommissionen, vilket skulle innebära att deltagarländerna måste bidra ekonomiskt, och kräva ett internationellt avtal (som är fallet med Norge).

medlemsstater och till kommissionen, så att kvarstående problem i förbindelserna med andra medlemsstater kan hanteras på ett mer proaktivt och effektivt sätt.

33. **EU:s ram för bistånd för indrivning står inför flera utmaningar**: verktygen och instrumenten för att begära och bevilja bistånd för indrivning måste anpassas till det ökande behovet av bistånd för indrivning, den nya ekonomiska och tekniska utvecklingen och den rättsliga utvecklingen, särskilt när det gäller respekten för de skattskyldigas rättigheter.

34. Behovet av att **öka kunskaperna och medvetenheten** om EU:s ram för bistånd för indrivning är en viktig fråga. Åtgärder har vidtagits för att öka dessa kunskaper och denna medvetenhet, men ytterligare åtgärder behövs.

35. Medlemsstaterna uppmanas att samarbeta med kommissionen för att genomföra dessa åtgärder på ett proaktivt sätt och i en positiv europeisk anda.